

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Boldizsár Balázs (címe) ügyvéd által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a dr. Bodolai László (címe) ügyvéd által képviselt (alperes neve, címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. február 18. napján kelt 25.P.20.575/2013/4. számú ítélete ellen az alperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja, és a helyreigazítás szövegéből azt a kitételt, hogy „olyan hamis látszatot keltettünk, mintha ... megtámadta volna a szakmai szervezetét.” mellőzni rendeli, továbbá a helyreigazítás utolsó bekezdésében foglaltak helyett az alábbiak közlésére kötelezi az alperest: „Azt a valós tény, hogy ... végrehajtási eljárás keretében szerezte meg a ... hrsz.-ú ingatlan tulajdonjogát olyan hamis színben tüntettük fel, mintha „nepperként” jogszabályba ütköző módon szerezte volna meg azt.”

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperes által szerkesztett internetes lapot kiadó ...-t (...), hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (Tízezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy az általa szerkesztett ... internetes felületen, az ugyanott ...-én megjelent „...” című közleménnyel azonos helyen és azonos elérhetőséggel az ítélet jogerőre emelkedését követő 8 napon belül tegye elérhetővé az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás: A ...-én közzétett „...” című közleményünkben

⌚ valótlanul állítottuk, hogy ... -ben egy parlamenti bizottsági nyilvános ülésen

megvádolta saját szakmai szervezetét;

- valótlannal állítottuk, hogy ... elkülönültek a hivatalos vezetéstől;
- olyan hamis látszatot keltettünk, mintha ... megtámadta volna a szakmai szervezetét. Azt a valós tény, hogy ... végrehajtást kérőként, törvényes és szabályszerű végrehajtási eljárás keretében szerezte meg a ... hrsz-ú ingatlan tulajdonjogát, olyan hamis színben tüntettük fel, mintha „nepperként”, jogszabályba ütköző módon, annak megkerülésével szerezte volna meg azt."

Egyebekben a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 15 napon belül 10.000 forint + áfa perköltséget.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt 36.000 forint illetékről úgy rendelkezett, hogy az alperesi kiadó, az ... köteles a Magyar Államnak megfizetni külön felhívásra.

Megállapította, hogy a felperes jogosult az általa illetékbélyeg formájában lerótt 15.000 forint illeték visszatérítésére az illetékes adóhatóságtól.

Ítéletének indokolásában az Alaptörvény Szabadság és felelősség 1. Cikk (1) bekezdésében, VI. Cikk (1) bekezdésében, 9. Cikk (2)-(3) bekezdésében; az Smtv. 4. § (1) bekezdésében, 10. §-ában, 12. § (1)-(2) bekezdésében; a Ptk. 75. § (1)-(2) bekezdésében, 78. § (1)-(2) bekezdésében; a Pp. 342. § (1)-(2) bekezdésében, 343. § (1), (3), (4) bekezdésében; valamint a PK. 12. és 14. számú állásfoglalásban foglaltakra és az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB számú határozatának indokolásában írtakra hivatkozott. A bizonyítási kötelezettség körében a Pp. 3. § (5) bekezdésében, a 4. § (1) bekezdésében, a 163. § (1), (2), (3) bekezdésében, továbbá a 206. § (1) bekezdésében foglaltakra utalt.

A kereset tárgyává tett írás elsőként sérelmezett azon közlése vonatkozásában, miszerint a felperes „...-ben azzal vádolta egy parlamenti bizottság nyilvános ülésén saját szakmai szervezetét, hogy az ott szervezett liciteket árverési hiénák befolyásolják, és trükkökkel olcsón szerzik meg a kényszerből dobravert ingatlanokat, ingóságokat. A megtámadott kamara az önálló bírósági végrehajtókat, végrehajtó-helyetteseket és végrehajtójelölteket tömöríti." azt állapította meg, hogy az alperest nem mentesíti a helyreigazítás alól az, hogy csupán átvette a más hírportál által közölteket. A ... valóban közölt két, a felperessel készített interjút, azonban azok egyikéből sem olvasható ki az a tartalom, hogy a felperes megtámadta volna a kamarát, azokban a felperes csak a végrehajtási eljárás anomáliáit ismertette és megoldási javaslatokat tett. Az sem szűrhető le az interjúkból, hogy a kamara mindezt támadásnak vette volna. Nem értett egyet azzal a felperesi állásponttal, miszerint a közlés második mondata azért szorul helyreigazításra, mert nem lehet „megtámadott” kamaráról beszélni, miután a lényeg nem a jelzón van, ekként ezen közlés helyreigazításra nem szorul. Az első mondat tekintetében a helyreigazítást a keresettől eltérő terjedelemben állapította meg, tekintettel arra, hogy az túlterjeszkedett annak határain.

A másodikként sérelmezett „Közben ... egy kisebb csoporttal szervezetileg is elkülönültek a hivatalos vezetéstől és létrehozták a ...” kijelentés tekintetében úgy

ítélte meg, hogy a felperes az állítással szemben igazolta azt, hogy a mai napig tagja a kamarának, valamint azt is, hogy az egyesület létrehozását a szakmai szervezet is támogatta. ... tanú vallomását értékelve megállapította azt, hogy a közlemény az olvasóban alkalmas azon hamis látszatkeltésre, hogy a felperes már nem tagja a ... kamarának.

A harmadikként sérelmezett rész, miszerint a felperes „liciten vásárolt meg egy ... üdülőt” valamint a negyedik, kereset tárgyává tett „az igazság bajnokaként állította be magát és a többieket vádolta hiénázással, miközben „ő maga is nepper volt”” közlés vonatkozásában lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapította, hogy az alperes által becsatolt tulajdoni lap szerint a ... ingatlant a felperes árverési vétel címén szerezte. Azt a felperesi előadást ugyanakkor az alperes már nem tudta cáfolni, hogy a felperes végrehajtást kérőként árverésen vette meg az ingatlant, amit a végrehajtási eljárásról szóló törvény nem tilt. A közlés alkalmas arra, hogy az olvasóban azt a képzetet keltse, miszerint a felperes jogellenesen, hivatalával visszaélve jutott az ingatlanhoz. Rámutatott arra, hogy fegyelmi eljárásról szóló tudósításként nem lehetett értékelni a sérelmezett részleteket, a tudósításnak semmilyen kritériumát nem teljesítette a szöveg. ... revizorcsoport vezetői funkciója nem nyert bizonyítást, a felperes szakmájára figyelemmel pedig a „nepper” kifejezés túlmutat a véleménynyilvánításon.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott, utalva a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésének szabályozására. Figyelemmel arra, hogy a felperes 15.000 forint illetéket keresetlevelén illetékbélyeg formájában lerótt, annak visszaigénylésére a felperest feljogosította.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az első fokú határozat megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Fellebbezésében előadta, hogy a „nepper” kifejezés nem a felperes ingatlanszerzésére, hanem egy gépkocsival kapcsolatos egyéb ügyére vonatkozott. Az eredeti cikk szövegéből idézett, miszerint „A ... ellen ugyanis indult már olyan eljárás is, ahol azt igyekeztek tisztázni, hogyan szerzett meg három éve egy árverésen szinte fillérekért egy ... személyautót.”.

Álláspontja szerint azon alperesi állítás, amely szerint a felperes és társasága elkülönült a hivatalos vezetéstől, nem kizárólag a felperes személyére vonatkozik és nem is sérti sem a felperes, sem társai megítélését, hiszen egyértelműen nem a kötelező kamarai tagságból való kilépést jelenti.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására irányult.

Utalt arra, hogy személye a perbeli újságcikkből egyértelműen beazonosítható. A szervezeti elkülönülés a kamarától egyértelműen és nyilvánvalóan a ... kamarából kiválást jelenti, mintegy ellen kamara létrehozásának jelentéstartalmát hordozza. Ezen jelentéstartalom pedig valótlan, továbbá negatív színben tünteti fel személyét. A „szervezeti elkülönülés” kifejezés értékelése során nem hagyható figyelmen kívül a szövegkörnyezet, illetve a cikk egészének értelmezése. A „nepper” kifejezést a

cikk mind a ... személygépkocsi, mind a ... üdülő megvásárlása folytán használja, helytelenítve azt, hogy egy ... bírósági árverésen vesz részt.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül a Pp. 253. § (3) bekezdése értelmében.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által meghozott érdemi döntéssel, annak lényegét érintően egyetértett, azonban az első fokú ítélet rendelkező része pontosításra szorult, ezért a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta. A másodfokú bíróság megítélése szerint szükségtelenül került sor az első fokú ítélet rendelkező részében annak külön-külön bekezdésben történő feltüntetésére, hogy „valótlanul állítottuk, hogy ... -ben egy parlamenti bizottsági nyilvános ülésen megvádolta saját szakmai szervezetét”, valamint „olyan hamis látszatot keltettünk, mintha ... megtámadta volna a szakmai szervezetét”. A két bekezdés ugyanazt a tartalmat hordozza, mégis eltérő módon került értékelésre. Az egyik megfogalmazás valótlan állításként, a másik pedig hamis látszatkeltésként tüntette fel a sérelmezett közlést, ezért a másodfokú bíróság a másodikként megállapított hamis látszatkeltést mellőzni rendelte, tekintettel arra, hogy egyértelműen valótlan tényállítás történt az alperes részéről.

Ugyancsak indokolt volt az elsőfokú bíróság ítélete rendelkező részében meghatározott helyreigazítás második mondatában (a helyreigazítás utolsó bekezdésében) meghatározott közlés módosítása, tekintettel arra, hogy valós tényként csak az határozható meg, ami a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a rendelkezésre álló adatok alapján egyértelműen megállapítható. Kétségtelen, hogy az alperes nem tette vitássá azt a felperesi állítást, miszerint a felperes végrehajtást kérőként törvényes és szabályszerű végrehajtási eljárás keretében szerezte meg a ... ingatlan tulajdonjogát, azonban a peradatok nem támasztották alá azt, hogy az árverési vétel jogcímén megszerzett ingatlanhoz pontosan milyen módon jutott hozzá. A becsatolt tulajdoni lapon nem szerepel az, hogy a felperes javára bejegyzett végrehajtási jog terhelte volna az ingatlant. Arra vonatkozóan pedig nem állt rendelkezésre peradat, hogy állást lehetett volna foglalni abban, hogy az érintett végrehajtási eljárás törvényes és szabályszerű keretek között folyt. Ezen körülmény azonban a helyreigazítás szempontjából, a PK 15. számú állásfoglalás iránymutatásából kiindulva nem volt lényegesnek tekinthető. A helyreigazítási közleményben annak kihangsúlyozása szükséges, hogy mi volt az a valós tény, amelyet a sajtószerv hamis színben tüntetett fel, ennek a követelménynek a teljesülése érdekében módosította a másodfokú bíróság a közzétenni rendelt helyreigazítási közlemény megfogalmazását.

Észrevételezi a másodfokú bíróság, hogy bár az elsőfokú bíróság érdemi döntése annak lényegét tekintve helytálló volt, azonban az első fokú határozat indokolása hiányos volt annyiban, hogy az - a felperesi kérelemnek megfelelő részletezés során - a levont jogkövetkeztetéseket nem indokolta kellő módon, nem tűnt ki, hogy az elsőfokú bíróság az érdemi döntését pontosan mire alapozta. Önmagában, jogi érvek kifejtése nélkül nem elegendő csupán annak rögzítése, hogy egy vizsgált

kitétel valótlan állítás, vagy való tény hamis színben történő feltüntetése. Abban az esetben pedig, amikor az nyer bizonyítást, hogy egy adott közlés valótlan tartalmú, indokolatlan ugyanezen kitétel más szempont szerinti értékelése, mivel ez olyan értelemszerű ellentmondáshoz vezet, amelynek feloldása, illetve kiküszöbölése elengedhetetlen.

Az alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a perköltségviselés tárgyában a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott. A pervesztes alperesi kiadó köteles a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése és a 4/A. §-a alapján meghatározott mértékű fellebbezési költség viselésére, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint az előlegezett fellebbezési illeték viselésére. Az eljárás tárgyi illetékfeljegyzési jogos, így a felperes az általa tévesen lerótt 15.000 forint eljárási illetéket az adóhatóságtól visszaigényelheti, ahogyan erre az elsőfokú bíróság már feljogosította.

Budapest, 2013. október 29.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő